

Середа переполовинення П'ятидесятниці. Святого отця нашого Атанасія Великого - 02 травня.

Літургійні рубрики: За галицьким звичаєм ми продовжуємо співати Перший Антифон Пасхи та Третій Антифон "Прийдіте, радісно заспіваймо Господеві" із приспівом "Спаси нас, Сину Божий, що воскрес із мертвих". І так аж до навечір'я Вознесіння.

Після того, як священник виголошує "Благословенне Царство" й люди відповідають "Амінь", священники співають Тропар один раз, а люди його повторюють. Далі священники співають першу половину, а люди завершують другу. Так робимо щодня, аж до середи перед четвергом Вознесіння.

Тропар: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

Тропар (глас 8): В переполовинення празника спраглу душу мою благочестя напій водами, до всіх бо, Спасе, закликав ти: Спраглий нехай гряде до мене і нехай п'є. Джерело життя нашого, Христе Боже, слава тобі.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 4): В переполовинення законного празника, всіх Творче і Владико, до предстоящих глаголав ти, Христе Боже: Прийдіть і зачерпніть воду безсмертя. Тому до тебе припадаємо і вірно кличемо: Щедроти твої даруй нам, бо ти є джерело життя нашого.

Прокімен (глас 3): Великий Господь наш і велика сила його,* і розумові його немає міри (Пс 146,5).

Стих: Хваліте Господа, бо благий псалом, Богові нашому нехай солодке буде хваління (Пс 146,1).

Апостол: (Ді 14,6-18): Тими днями Павло і Варнава втекли в міста Лікаонські, Лістру та Дербу й околицю, і там звіщали Євангелію. У Лістрі сидів один чоловік, недужий на ноги, кульгавий від утроби матері своєї, який не ходив ніколи. Він слухав, як Павло говорив; глянувши на нього пильно і, побачивши, що він мав віру, щоб спастися, сказав голосом великим: «Устань на твої ноги просто!» Той скочив і почав ходити. Як же народ побачив, що Павло зробив, підняв свій голос, гукаючи полікаонському: «Боги в людській подобі зійшли до нас.» І назвали Варнаву Зевсом, а Павла Гермесом, бо цей мав провід у слові. І от жрець Зевса, що перед містом, привів до брами биків з вінками й хотів разом з народом принести жертву. Довідавшись про це апостоли, Варнава та Павло, роздерли на собі одежу й кинулись між народ, кричачи: «Люди добрі, що це ви робите? Таж і ми такі самі, як ви, люди, що проповідуємо вам, щоб ви від цих марнот навернулись до живого Бога, який створив небо й землю, і море, й усе, що є в них, який за минулих поколінь дозволяв усім народам ходити своїми шляхами, хоч і не лишив себе без усякого свідощтва, добро творячи, даючи вам з неба дощ та врожайні пори, сповняючи харчами й радіщами серця ваші!» Таке кажучи, ледве народ спинили, щоб не приносили їм жертви.

Алилуя (глас 1):

Стих: Пом'яни соньм твій, що його придбав ти із давна (Пс 73,2).

Стих: Бог же – цар наш перше віку, вчинив спасення посеред землі (Пс 73,12).

Євангеліє: (Ів 7,14-30): У той час, як уже настала середина свята, увійшов Ісус у храм і почав навчати. І дивувались юдеї, примовлявши: «Як він знає Писання, не вчившись.» А Ісус озвався і мовив до них: «Моя наука не моя, а того, хто послав мене. Якщо хтось бажає його волю чинити, то і визнає він, чи наука ота від Бога, а чи я промовляю сам від себе. Хто говорить сам від себе, той слави власної шукає. Хто ж того слави шукає, який послав його, той правдивий, і немає неправди в ньому. Хіба не дав вам Мойсей закону? А ніхто з вас закон не виконує! Чого бажаєте мене вбити?» Озвався народ: «Чи ти навіжений? Хто тебе вбити бажає?» А Ісус їм у відповідь: «Одне зробив я діло, і ви всі дивуетесь. Тим то дав вам Мойсей обрізання, – воно й не від Мойсея, лише від предків, – і ви обрізуєте чоловіка в суботу. Чоловік приймає обрізання в суботу, щоб не був закон Мойсея порушений, – ви ж нарікаєте на мене, що я в суботу цілу людину здоровою вчинив! Не судіте з вигляду зовнішнього – судіте справедливим судом!» Казали отож деякі з єрусалимлян: «Чи не той це, що бажають його вбити? Ось він говорить явно, і йому нічого не кажуть. Невже старшина і справді визнала, що він Христос? Та ми про нього знаємо, звідкіля він. А Христос коли прийде, то ніхто не знатиме, звідки він.» Отож Ісус промовив голосно, навчаючи у святині: «І мене знаєте, і знаєте, звідкіля я. Однак прийшов я не від себе самого, правдивий же той, хто послав мене, – а того ви не знаєте. Я ж його знаю, бо я від нього, і він мене послав.» Тим то й хотіли вони схопити його. Та ніхто не наклав рук на нього – не настала бо ще його година.

Замість Достойно: Ірмос (глас 8): Чуже матерям дівство і чудне дівам дітородження. На тобі, Богородице, обоє довершилося. Тому тебе ми, всі племена землі, безустанно величаємо.

Причасний: Хто їсть Мою плоть і п'є Мою кров, у Мені перебуває і Я – в ньому, сказав Господь (Ів 6,56). Алилуя (х3).

Замість Благословен, хто йде в ім'я Господнє: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Замість Ми бачили світло істинне: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Замість Нехай сповняться: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

Замість Будь ім'я Господнє: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

Під час відпусту “Христос воскрес” співається один раз (на просту мелодію) замість “Слава Отцю...”

Тоді знову співається Тропар “Христос воскрес”, як і на початку Літургії, але з додатковим закінченням.

Тропар: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

І нам дарував життя вічне, поклоняємось його тридневному воскресінню.